

ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК

ИЗДАНИЕ ОТ 1900 ГОДИНА

СЕДМИЧНО ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА ЗА РЕАГИЗОНА И ЦЪРКОВНО-ОБЩЕСТВЕНА ПРОСВЕТА

ГОДИНА ХСVII, БРОЙ 41-43

СОФИЯ, 7 - 27 ОКТОМВРИ 1996 г.

ЦЕНА 10,00 лв.

БЪЛГАРСКА ПАТРИАРШИЯ
СВ. СИНОД
№ 892, 9 IX 1996 г.
София

ПАТРИАРШЕСКО И СИНОДАЛНО ПОСЛАНИЕ

ПО СЛУЧАЙ 1050 ГОДИНИ ОТ БЛАЖЕНОТО УСПЕНИЕ НА ПРЕПОДОБНИЯ
И БОГОНОСЕН ВОСЕБЪЛГАРОКИ ЗАКРНИК СВ. ИВАН РИЛОКИ ЧУДОТВОРЕЦ

"Радујся, отче Иоанне, светило просветло!"

(Из кондака)

БОГОЛОБИВИ ЧЕДА НА СВЕТАТА НИ ЦЪРКВА,

Пред настоящото лето Господне се изпълниха 1050 години от усненето на преподобния и богоносен наш отец пустыни Рилски жител св. Иван. 1050 години славният български род слива съдбината си с Рилският светец - в дни на страдания той в несправяща надежда, звезда във вържежа на бурите, камбана на спасителен бриг, а в светли дни на възход - извор на пламчените пориви, на жива вяра, православна просвета и родолюбива подвиг.

Силата на отшелнически живот, духовния подвиг и пламенната молитва на преподобния са живо промъвни в българския народностен дух - непрестанен възход, огнена съвест, жертвен подвиг и безкористна жертвоготовност.

С какво възора на българския небосклон той дивен рилоки пустынножител и чудотворец?

Животът му е скромен, но величав и чудоден. Роден в с. Скрино, Дупнишко, разположено на десния бряг на р. Струма на склона на Бърдото Руен от Осоговската планина, 10-ина години след покръстването на народа ни той остава наред сирак, налука родна отсрещка, приема монашеско постржие и вдъхновено от подвига на древетата се. подвижнички броди из пещера в пещера, за да намери желано убежище в недрата на величавата Рила - венец на българските планини. Търпи глад, жажда, мраз и сплъчав лек, телесна голола. Небето е негова покривка, земата - постелка, билките - храна, заревотите дими - негови сплъчници, тихият шепот на двестаната гора - негова молитвена песен и словословие към Бога.

Основава манастир, полага начало на българското родолюбиво отшелничество, завещава му завет и блаженото се преставил в Господа на 18 август 948 лето.

В отшелнически си наставления - Завет, преподобният и богоносен всебългарски светец наставлява своята духовна чедла: "Преди всичко ни завещавам да гледате светлата вяра непорочна и чиста, без да я примесвате с чужди и разни учения. Старайте се да живеете еднородно и едномислено, имайте мир помежду си. Дан и нуди се поучавайте в закона Господен..."

Св. Иван Рилоки е светило, което в честите дни на българската духовна и национална съдба е напътствало българския народ в пътя на благочестие и светостта. А когато робска неволя е сложидала българския народ и сенките на нощта са пропълзвали по неговата земя, тогава св. Иван Рилоки е билвал за българското сърце като огнен стълб, който е водил българите, та да не погинат в неволата на робството, на духовно угнетение и невежество.

Свещният дом на св. Иван - Рилският манастир, в продължение на повече от хилядолетие и до ден днешен е бил и е огнище на благочестие и евангелска просвета. Пред нашия духовен взор и сега се сплит пътищата, които от разни краища на българската обста водят към свещената планина. И до ден днешен родолюбива множества при всякакви исторически обстоятелства за българския народ отпаяват върт и насочват стълби към българския Сион - свещена Рила, за да се поклонят пред светите нетленни и чудотворни мощи на великия в вечен игумен, да излят сърцето си пред него и да изпросат по молитвите на този свят отец на българската земя помощ, утеха и благословение от Бога.

Взлюбени в Господа чедра,

Св. ап. Павел казва: "Ако се стремим да бъдем подражатели на Христа, трябва да бъдем верни и предани на своето звание, за да се възраждаме и обновяваме за Неговия дух. Духовният живот със силата Христова, което го отпоява, ражда плодове на духа, а те са любов, радост, мир, дълготърпение, благост, милосърдие, вяра, кротост, въздръжание" (Гал. 5:22). С тия плодове на духа е бил богат св. Иван Рилски. С тия духовни некаради съзряваща той и нас обогатява чрез молитвено си застъпничество пред престола на Всевещния и ни зове да стоим твърдо във вратата, единци в светлата ни Църква и всеотдайни в любовта към род и Родина.

Както чествуваме тази свещена юбилейна годишнина от блажената кончина на св. Иоане, отечески ви призоваваме по примера на нашите родолюбиви предци да читаме и разгаряме в сърцето си духовния плам на светцата, да отпояваме взор и насочваме стълби към благодатния дом на преподобния - светлата Рилска обста, и нивга да не обриват пътешките към нея с греховната суета и съблазнителна на времето, за да възрасват народът ни от покленение в поколение в истините на православната ни вяра и пламенно родолюбие.

По молитвите на св. Иван Рилски, великия Чудотворец и наши отечествен покровител, благодарста на Господа нашето Исуса Христа и любовта на Бога и Отца и общението със Светаго Духа да бъдат с всички вас. Амин.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СВЕТИЯ СИНОД

† МАКСИМ

ПАТРИАРХ БЪЛГАРСКИ И МИТРОПОЛИТ СОФИЙСКИ

ЧЛЕНОВЕ НА СВ. СИНОД

† Ловчански митрополит ГРИГОРИЙ

† Сливнишки митрополит ИОАНИКИЙ

† Старозагорски митрополит ПАНКРАТИЙ

† Пловдивски митрополит АРСЕНИЙ

† Видински митрополит ДОМЕТИАН

† Варненски и Преславски митрополит КИРИЛ

† Американски и Австралийски митрополит ИОСИФ

† Западно- и Средноевропейски митрополит СИМЕОН

† Митрополит ГЕЛАСИЙ, главен секретар на

Св. Синод

† Великотърновски митрополит ГРИГОРИЙ

† Доростолски и Червенски митрополит НЕОФИТ

† Неврокопски митрополит НАТЪНАИЛ

† Врачански митрополит ИГНАТИЙ

О, предни отче Иоане, Рилски чудотворче, възр помозици и ведите, закраник в нещастията и утешител в скръбите! Чуй нас, смирените и грешни твои чедра, лето страдащи от множестве напастни в днешните лужави дни. Изпроси от Господа Исуса Христа прошка на греховете ни и ни дарувай сърце съкрушено и дух смирен. Вдъхни в всички нас любов към Христа и Неговата Православна църква - да пазим чистота и непорочна светлата православна вяра, да следваме във всецелостта Божия воля, та да се удостоим да бъдем истински чедра на нашия чедра. Бди над нашето младо отечество, пазни ни от войни и междусоборници и ни помози да живеем в мир, благочестиво и богоугодно и да достигнем с твоята помощ крайната цел на всеки християнски живот - безвременно пристанище на вечното спасение. Амин.

Забележка: Настоящото Патриаршеско и синодално възвание да се прочете от църковни амвои.

Вести

На 1 октомври, Покров Богородичен, Негово Светейшество Българският патриарх Максим, в съслужение със своя викарий Травнополюски епископ Иларион, отслужи празнична св. Литургия в манастира "Покров Богородичен" край дупнищ-

та, в която ще има став и за гости на св. обител, е построена със средства на Софийската св. митрополия и дарения от дупнищките фирми.

На 14 октомври Негово Светейшество Българският патриарх Максим в съслужение с митрополит Геласий, главен секретар на Св. Синод, отслужи празнична св. Литургия във Владаянския манастир "Св. Патка".

На 14 октомври в столицина храм "Св. Патка" при стечение на голямо множество богомолци, дошли да почтат любимата светица, бе отслужена божествена св. Литургия от Неврокопският митрополит Натанаил, Травнополюски епископ Иларион, патриаршески викарий, и храмовото духовенство.

кото село Ресилово. След св. служба Негово Светейшество освети нова манастирска сграда с книги за сестрите. Сградата

На 1 октомври църквата "Покров Богородичен" на Кремиковия манастир "Свети Георги" отбеляза своя храмов празник.

В тържествената св. Литургия взеха участие местният свещеник, отец Ниньо от храма "Св. Троица" в Драгалевци и отец Цанко Александров от Драгалевския манастир "Успение Богородично".

На 15 октомври Негово Светейшество Българският патриарх Максим прие в Синодалната палата новия посланик на Ватикана монсеньор Бляско Коласо. На кратката среща бяха заснетите въпросите за устроителство на Българската православна църква и въвеждането на вероучението.

На 8 октомври с трепаря на св. Иона Рилски в изпълнение на студентите босоголови, във Велико-троянския университет, св. св. Кирил и Методиј" за своя научна конференция, посетена на 1050-от от блажената кончина на Рилския чудотворец. Научният форум беше организиран от Научноизследователския център "Троянския книжовен школар" и Правозащитния босоголовски факултет. Участваха научни работници от София, Шумен, Варна, Сливница, Стара Загора, Сухови с общо 28 лектори, които хвърляха светлина върху босоголовската, историческата, изкуствоведската и философската проблематика, свързана с името, делото и почитаването на св. Иона Рилски.

Конференцията беше открита

В края на проведовете си отец Цанко проследя много босоголови, разказващи за живота на св. Роман, който чествахме същия ден. С горещи молитви и сишна вяра св. Роман се научи да живее

и в гледи, а след това изучи и всички познати науки. "Приветие и вие като Роман!" С молението и сишна вяра се попита всички – завърши проведовете си ревностният свещеник.

На 13 октомври разтворихте вратите си новозастроената църква "Света Петка" в с. Заеле. Уредеността на църковното настоятелство в село Заеле става през 1988 г. Първата грижа е да издигнат църква върху основите на все още нелицителните останки на старата, запустяла, оцеляла гримиско време, както е успели да направят до днес. След това по мълките е издаден нотариален акт, а арх. Лидия Кадикова с помощта на арх. Петринска изработват и издават проект на храма. Дарение е и конструираният план, а също и архитектурите Азие Палаван и Павлина Тодорова. Със средства помагат община Св.га, бивнаесмен, иредантинска. С образуването се взема първоначално брестово "Свети Иван Рилски" от София, а председател бебв. Димитрина Томова. Латинка Шенска, която има вяла навляво, подготвя класически строителство, а те работят изуморно – Стоян Петров, Методи Славков, Иван Петров, Петър Тонев, Трайко Гетков. Неуморен е и касерият Димитър Маринов.

На 13 октомври 1996 г. Българският разтворихте вратите си. Църквата дошли почти цялото местно население, хора от общината, от столицата. Освеждането на храма извърши Травнополюският епископ Иларион, Александров и аскерския – Васил Александров. Те извършиха и света Литургия в църквата. В очите на всички съвместно състояният храм на родолюбивото и християнската добродетел – таква, каквато се възлюбихте от гледна на предубовна света Петка Българска, устрйоно тържествен акт Христа, също на младшия Негово благо име, върхуляща се мъжките с християнски знак против духовните врагове, молеща се за нас, за всички оние, които почитат невяната сълза помаз!

Стефка КИЛЕВА

На 20 октомври 1996 г., неделя, Благоевград се обрисува с още една основна съвместна и угодна за църква в чест на св. Архангел Михаил в кв. "Еленово".

В събота свободна бе отслужена вечерня с водосвет от Неврокопският митрополит Натанаил, а сутринта службата бе украсена и с молишевно участие на св. Кирил и Методиј Георги от Килдърската православна църква, дошли за тържествата по случай 1050 години от успяването на св. Иван Рилски. След тържествата бе изпълнено чинославеността на осмислянето на св. престол, както бяха изградени моните на съществуващия Харамалия и св. мъченик Трифон. Създа това бе отслужена св. Литургия, която приключи около 14 часа.

Стояния християни се стекло и в присъствието на св. служба, и изобилствата с интереса дейността по осмислянето. На това тържество изрече такава кмет на града си К. Паскалев и председателката на св. г-жа Стоева, както и кметът на кв. "Еленово".

За присъствието и строителството на храма, които продължи около година, се отружда много граждани, полагали и доброволен труд, но най-вече присъствателата на храма епископ Иван Стоянов, както и кметът на кв. "Еленово", който съдействане с каквото може в този труден процес, за да се издигне такъв квартал с десетки многоетажни апартаменти, прекарват храм. Той ще обслужва хилядите граждани, които се вярва и надежда ще търсят утеша и спасителство Божи храм, изграден в чест на св. Архангел Михаил.

След това бе предложена празнична-курбаня на всички християни и гости.

Бог да благослови труда и грижката на всички християни и спонсори за големата предубовна на жителите от квартала!

Силвана ПЕЙДЕНОВ

Ст. ТОДОРОВ

На 20 октомври 1996 г., неделя, с благословеното на Негово Светейшество Максим, митрополит Софийски и патриарх Български, в издиганата с Богомолен народ кв. "Св. св. Кирил и Методиј" – гр. Сливница, бе отслужена архиерейска св. Литургия от Негово Владкопроектноество Видинският митрополит Димитрий, по време на която той ръкополагаша за свещенски Благоевградският митрополит Георги и Тодоров Иванов.

Новоръкополаганите свещеници с св. прот. Тодор Иванов Иванов, дългогодишен споразик свещеник в гр. Сливница, и те заедно втрата енория при храма "Св. св. Кирил и Методиј" в същия град. Завърши с Богословския факултет при Софийския университет "Св. Климент Охридски". Включавашо се, че той е 15-ият свещеник в родо им и делата в гр. Сливница.

След на умишлене и осветяване на трите свещеници приличават да думите на бащата, прот. Тодор Иванов, че силен му е направил първите си стъпки (прохвал) в Божия дом, вътвъряване от Виссокопросвещен митрополит Димитрий, който казва, че Бог избира своите служители още от майчината утроба.

Поместното църковно тържество бе водено от св. присъствието на г-н Петър Сойков, кмет на община Сливница, който проявява пожелание грехи и материална помощ за ремонти и поддръжане на църквите в района на общината.

Всички богомолци топло поздравиха младите отец Георги и молитвено му пожелава многолетно и благополучно служение.

Бог да му помогне!

Иван ЗЛАТАНОВ

На 19 октомври 1996 г. преподавателите и студентите от Правозащитния босоголовски факултет на Великотроянския университет имаха драмен празник – почетно 1050 г. от Успяването на св. Иона Рилски и своите дипломни работници младите босоголови от първия випуск на ПБФ. Празникът започна в 9 ч. от турнатия и св. Литургия, отслужена от арх. Аквентий – игумен на Дряновският манастир и преподавател в ПБФ. Проф. д-р Тоню Коев, декан на факултета, пожелва на младите босоголови да работят в жила и да не уняват пред трудностите, които ще срещнат по пътя си на босоголови. Дипломите на абсолютните връщи доц. д-р Панкий Христов, зам.-ректор на ВТУ, и така те станават випуск "Св. Иона Рилски". На промовията на първия випуск на ПБФ гост беше и областният управител на Пловдивска област – доц. Владимир Попов, бившия ректор на ВТУ допълнително много ПБФ да се развие и да стане това, което е в момента. На добър час в жила и "ча мисляте ли" – пожела доц. Попов на младите босоголови.

С. К.

Сънародно изданието на Българската православна църкваitura б преработва Правозащитния църковен календар за 1997 г., дълбоен форум.

Придобаване всички православни християни да си купуват и използват цялостно това издание на църковния календар.

Като издание на Българската православна църква то съдържа точно и правено църковните празници.

Може да го разминете от изданието на разкожиха и на други форми, които ниват нито общо с църквата, но това, че на коридора е отпечатан излезел от манастира "Седмте месеца". Омлвите има смисла на Негово Светейшество Българският патриарх Максим, както и неговото неотворено послание.

Придобаваните църковен календар може да се закупи от всеки православен храм в България.

Цената му е 25 лева.

УВАЖАЕМИ ЧИТАТЕЛИ, Издаването на "Църковен вестник" през последните месеци се задържа от неизпълнение дълго на хартията, при липсващите и подемните услуги. Те осмисля четирите години стоимости на вестника, на който ние все още на см променили цената.

За да излезем от финансовите затруднения, сме принудени да обединим по 3 броя в един с цел да облекчим издаването му.

От редакционната колони

НОВА ЦЪРКВА В С. КОПРИВЛЕН

Денят 1 октомври 1996 г. е рождени ден на новата и голяма църква "Успение Богородично" в с. Копривлен, Неврокопска епархия. Тя бе изградена с много татлина, трудова, грижа и с голямата любов на християните под ръководството на упорития отец, атака Златев. Той неспирно обикаляше района и селото, ходеше и до София, за да осигури средства за нейното издигане като храм на мила български православен дух сред мирното и трудолюбиво население на селото. Постоянно бе и съдействието от страна на кмета на селото Александър Белчев. Тук трябва да се обогатява и на грн Христо Маданов, който като директор на вероучителната отпусна доста средства за изграждането на храма.

И Бог и Божиата Майка, покорила тежка отсика на селото, благоволиха делото и труда на всички, и най-вече на църковното настоятелство и председателя му, за безграничната преданост в това богоугодно дело, за просява на вечно живите Майка на Спасителя и Господа Исуса Христа – съществуваща пред престола на Бога Отца – св. Богородице!

През много перипети станаха строителство... Но ето, две станаха свидетели на едно голямо църковно-народно тържество на ярата и български дух – освещаването на храма "Успение Богородично", което извърши Неврокопският митрополит Натаналия и поканиеният от него Пловдивски митрополит Арсений. За празника спомогна и чудният слънчев ден, който стопи слънцето около и множество народ. Също след това бяха изградени в с. престол заедно с хиларите имана на православни християни от село и околина.

Камбаните забиха още от 6,30 часа сутринта, за да подканят жителите на селото да претърпят прага на храма. Те идваха на талгаи, кръстаха се, паляха

свещи и благоволено се молеха пред иконата на иконостаса, изпозвайки здраве, сили и преуспеяване на своите семейства. И тази така молитва бе изразена и с шедриле дарове от плодотворе на труда им – торби с плодове, тикви, фасул, тъжни предмети, кърпи, китици, пътеки, покритки, букети от красиви есенни цветя и парчени лепти. Всичко това бе израз на благодарността им за дадения дар, който те получи от Божиата Майка, която вече ще им бъде помощница и ходатайка пред Божия престол.

А към 10 часа и църквата, и площадът бяха препълнени от млади и стари, всички с радостни и пресветли лица, благодарни за това, че Бог и Божиата Майка благоволиха оминовито им жилище да има свой голям и великолепен храм. Белен се в центъра на селото.

Засега иконостасът бе изпълнен с икони от стария храм "Св. св. Кирил и Методий", а самият иконостас е нов и елементи на реба.

След св. служба, която приключи около 12 часа, бяха раздадени на народа – парченца от ризата на архирей

(с която той извърши умиването с топла вода, розова вода и със св. Мир на мраморната плоча на престола), нафара и специални картици със Символа на ярата и Блаженствата, като дар от епархийския архирей.

За голяма радост на всички, първото тайнство, което бе извършено в храма, бе венчане на млада двойка при участието и на митрополит Натаналия.

1 октомври – денят на Покров Богородичен, явил се и донесъл благоволение във Влахерския храм в Цариград с чудното спасяване от нашествието на сарацините, бе обичан за себено ден на селото, като награда за целодневния труд на жителите му, а храмовеият празник ще бъде на 15 август – деня на Успение Богородично. С освещаването на храма църквата се възвръща да невя живят извън развала на БПЦ.

Бог по молитвите на Своята Пречиста Майка да опазва варното си стадо от тези, които досега разделяха християните, и нека сега те живеят в мир и единномислие за радост на св. Православна църква!

Стефан ТОДОРОВ

ОСВЕЩАВАНЕ НА ЦЪРКВАТА "СВ. ВМЧК ГЕОРГИ ПОБЕДНОНОСЕЦ" В МАДАН

Настоятелство на град Мадан с българско. Една част от обличаване са източноравнолетни, а друга част изповядват мюх-

майлстор на иконостаса. Иконостас се рисували от млади свещеник Емил Лилков от Златоград, който освен Богословския

свещеник – отец старофорний свещеником Петър Станчев, с подпомага за случая думи приветства Негово Високопреосвещенство с добре дошли. Инженер Ташо Добровски – председател на Сдружението за изграждането на църквата, съвместно приветства митрополита и предаде ключовете на храма. Митрополит Арсений отключи и при пее на "Достоин ест" влезе в храма и благослови присветватите. Отслужи водосвет и вечерня. Негово Високопреосвещенство постави на престола дискос с монца на св. мъченик Трифон, постави звездичата върху дискоса и с покровец покря дискоса.

Следващия ден, 5 октомври, Негово Високопреосвещенство митрополит Арсений, придружен от отец наместник и енергийски свещеник, влезе в храма и се започна утрежня. Дойдоха и други свещеници: старофорний свещеником Константин Канев от с. Момчеловци, старофорний свещеником Василий Аринински от с. Наречески бани и свещеник Тодор Веселинов от гр. Девин. Така утрежня започна освещаването на храма, което продължи почти 2 часа. Народът с внимание и интерес следеше чина на освещаването. На св. Литургия, отслужена от Негово Високопреосвещенство митрополит Арсений, взеха участие отец архирейският наместник, старофорний свещеником Василий Аринински и свещеник Тодор Веселинов. Светата Литургия бе украсена с хубавото мелодично пее на църковния хор при храма "Св. Николай Чудотворец" – гр. Смолян, къ. Устово.

След отпущ Негово Високопреосвещенство каза прощането слово по този исторически случай за Мадан, Архирейски сподоби радостта на населението на Мадан от освещаването на храма и изрази

увереността си, че камбанният звън ще носи силата и истината на Христовата вяра в Роделия. Изрази благодарност за старото голямо дело на всички, помогнали да се издигне този символ на ярата и българщината. "Мнозина летя" увещаваше последните му думи и се поше от множеството като пожелана манданската църква да бъде истински стожер на душите, опора в трудните дни. На този ден 7 деца получиха св. Кръщение от митрополит Арсений.

Освещаването на храма бе почетено от много народ – гости от София, Пловдив, Смолян и от околните села. Много от тях преди години са отгали младостта си за изграждането на минарския град и сега с възвисяване в светлин оч присъстват във храма крайната страда на храм. След изключително много бяха главният прокурор

гословски факултет професор Тото Колев и професор Парашков. Дошли са още и генералният консул на Русия в Пловдив Хенрих Паулиш, както и консулката на Гърция в същия град Поликсения Стефаниди. Тук бяха и районният мюхтар Арбър Карамбразмов и много българокомунисисти, дошли да споделят радостта на своите съграждани.

В авора на църквата бе поставена народна трапеза. На официалния обед Негово Високопреосвещенство изказа радостта и задоволството си, че на това историческо събитие – освещаването на храма, са дошли много хора и благоволила здраве и благоосветяване.

Професор Тото Колев – писател на Великотърновския Богословски факултет каза, че доказано върхуемче в училищата, Богословският факултет

меланска религия. Българите мюхмедани си имат молитвен дом-джамия и сега са построили втора голяма джамия. Българите християни са от различни села и градове на България, дошли да работят в Манския басейн, и как сега се сдобиха с хубава църква, посетена на "Св. великомъченик Георги Победоносец".

На 14 октомври 1994 г. Негово Високопреосвещенство Пловдивският митрополит Арсений в присъствието на много народ направи първата копка на храма в Мадан и постави камбаната с плънната към бъдещите поколения. Същият ден строеж започна през май 1995 г. от момчеловски майстори с главен майстор Никола Картилов.

Инициатори за построяването на храма са инженерите Ташо Добровски и Ташо Стайковски, Недалка Младенова, Славчо Кържев – окръжен прокурор, Славчо Колев, Илия Бишанков, Васил Георги, Сибка Кетева и други. Архитект Даниела Стоянова е в изтекъл Ангел Белков дарява проекта. Костядин Бонджиев е

факултет в София с завършил и Художествената академия. Стеноцистите са изписани от студенти от Великотърновския богословски факултет, ръководени от професор Парашков. Представени са образи на български светци, културни дейци. Към 30 са фирмите и към 300 са личните дарители. Най-големите дарения си от ПТБ – два милиона лева, и от Шефкет Чалваджиев – 1000 долара, а общо избраната сума възлиза на 5 000 000 лева.

На 4 октомври към 16 часа Негово Високопреосвещенство Пловдивският митрополит Арсений, придружен от Смолянския архирейски наместник – старофорний свещеником Михаил Михайлов, пристигнаха в Мадан за освещаването на храма. Църквата "Св. Георги Победоносец" се блесе красива. От високата камбанария звучна камбаната звъна на звучната камбана. В двора на църквата са дошли много хора да посрещнат Негово Високопреосвещенство, да му желуат добър ден и да получат архиерейски благославия за почетисти дни. Богословски свещ-

на Републиката Иван Татарчев, областният управител Петко Петков, депутатите Кето Петкованов и Звезделан Кетковиджиян, зам.-министър на МТСП Иван Гаджев, директорът на Националния исторически музей Божидар Димитров, кметовете на Мадан, Смолян, Златоград, Доспат, деканът на Великотърновския бо-

ваз Велико Търново ще изгради богослови в Мадан да изнасят религиозни беседи за християнско просветяване.

С радост видяхме тържеството на историческия истинна – там, където преди векове е била първонена камбана, пак ще бъде до скончания века.

Стефан свещеник, Михаил МИХАЙЛОВ

ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНА ЦЪРКОВНА

ИЗ "ЗАВЕТА НА СВ. ИВАН РИЛСКИ"

"Преди всичко въ забележителна да познаете съветата вѣра неопорача и чисто от ъскаѣмо љубовѣ, както приемоте от свѣтите отци, ба да в примесѣвае с чужди и разни учения..."

Познѣте се внимателно от свѣтските пристрастия...

Ито дѣне се познѣте от змяната на себромѣлното, зацѣто себромѣлностѣо е корен на вѣско зѣло, според апѣстѣла...

Сѣщо така не тѣрпѣте да бѣдете обидани от земци чужди и незна, нито да се надрѣбите на тѣх, както зарѣбите Небесна Цар, Войвода на Колѣно се зацѣпѣте да бѣдете, както и да бѣждѣте не против тѣмѣ и кръв, но против чужди намери на тѣмѣта в тѣе вѣк...

Старѣте се да забѣтѣте еднородно и еднородисно...

Не тѣрпѣте да сѣдѣте на горѣ мѣсто и да нацѣпѣдите, но поминѣте Оси, Кѣито е казал: "Кѣито у васѣ иска да бѣде най-голям, да ви бѣде слѣдѣ..."

Посѣбѣйте си намерици нѣма... мѣже, кѣито от вѣски са забѣдетѣмѣнѣ за духѣнитѣ имѣ порѣни, кѣито прѣбѣждат вѣски въ по разум и духѣни разсѣянѣна...

Имайте мѣр в сѣбе око...

Ден и нощ се покаявайте вѣложа Господен...

В рѣшенѣ ви вѣскога да има работа.

Поминѣте смѣрѣна чѣко..."

В него Господе 1996-то се навършиха 1050 години от блаженото успение на преподобния и богоносен наш отец св. Иван Рилски! Тукъ си житѣя "чудотворца"

Св. Синод на Българската православна църква реши този юбилей молитвено да се отпразнува асцендентно и въспираващо. На братската синодална покана със свои представители се отозваха следните Поместни православни църкви:

Вселенска патриаршия

Негово Светейштво Цариградският патриарх ВАРТОЛОМЕЙ

Александрийска патриаршия

Негово Провожденство Кириенкийският епископ ТЕОДОС

Московска патриаршия

Негово Високоспроещенство Всилонският и Цревои митрополит ПИПРИМ

Сръбска патриаршия

Негово Провожденство Шумадиийският епископ САВА

Румънска патриаршия

Негово Провожденство епископ ЕПИФАНИЙ

Полска православна църква

Негово Провожденство епископ ГЕОРГИЙ

Еладска православна църква

Негово Високоспроещенство СЕРПИЙ, митрополит на Гривена

Полска православна църква

Негово Високоспроещенство архиепископ СИМОН

Още с пристигането си на 17 октомври 1996 г. Негово Светейштво Цариградският патриарх Вартоломеи отпразни поминѣтѣ чѣко си спѣрѣното слово:

Ваше Блаженствѣ,

Вашѣ Високоспроещенствѣ,

Уважаемѣ им представитѣло на правитѣлството,

Влюбѣнен православни българин.

С особѣна радѣст и воленѣе посѣщение за втори път, като Вселенски патриарх, обичайѣта ви страна и св. Българска църква, любима прѣородна дѣщеря и сестра на нашата Цариградска (Константинопѣлска) църква, чѣто благословѣне и мѣлѣно благожелѣние нѣмѣ на целокупни, благочестие и православно вѣши народ.

Молитѣтуваме за нормалното и мирно преминаване на прѣходния период след мѣнѣните години на тоталитарния авторитарен режим и несазнаване увереност, като любовѣта на този народ към своѣта родина, неговоѣта вѣлководѣне и братолюбѣте чѣко му помогнат да успѣе в прѣостроитѣлѣто на странѣта за напредѣк и "благочестие, както заслужава според законѣта си истѣрити и православно наследѣте..."

... Много се радѣваме, че посѣщението им този път се осѣществѣва по случѣя на благочестѣта в чѣст на покровитѣлѣта на прѣобразѣната българска нация — св. Иван Рилски, "патриарха на българѣта акѣлѣние и монашество", глѣвно светицѣ, кѣито произлѣзѣ от недрѣта на Българѣния народ, кѣито обаче стана наслѣдник на Црѣло Православие и посредник между него и Бога в тѣждѣстѣта и единѣството му, за кѣето работѣ с вѣски сили и Вселенската патриаршия, за кѣето има дълѣт и отговорност. Дано това наше посѣщение да бѣде единѣсно в тази насока, както и в признѣватѣлѣностѣ към чудотворѣния и милотичѣщѣе свѣта Иван, а също и към светиѣте равноапѣстѣноци брѣтя Кирил и Метѣодий.

Дѣйствиѣлно светиѣте на Православѣния ни свързѣват нас и създаѣт нашѣто единѣство в Христа Исуса, нашия единѣствен Бог, иначѣ-чужди и непѣлѣтитѣли спѣнове на еднаѣта свѣта, вселенска и правѣ...

ЦЪРКОВНА

же да се разпѣдѣли между онези, кѣито са изостанали и нямат добри дела. Дявола погрѣшно учение се основава и извѣстното от истѣриѣта даване на индѣлѣнтѣ, т. е. оспѣрѣтитѣли писѣма, кѣито раздѣля пѣлата.

Нѣе вѣрѣваме, че грѣшникѣто по спѣсѣвае жертѣта на Христѣс, вѣрѣта в Него и личѣнто му добри дела, а не чуждѣта.

Православното учение се намира между дѣте по-голяма крайностѣ. То прѣема дѣрѣте дела в тѣждѣно органично единѣство с вѣрѣта и кѣто плодове на ячѣта, и на свѣтия Дух. Църкѣята ни учи, че добрите дела не са само по себе си достѣенѣ за отпѣлата, нито че само те оправдѣват чѣкоѣ, а само доколѣто са свързани с вѣрѣта и се извършѣват под въздѣйствиѣто на божественѣта благодѣтѣ. Добрите дела, кѣито правим, не са причина за оправдѣването ни, понеже: оправдѣването се даѣне с Божѣята благодѣтѣ, чрез изкуплѣнето в Христа Исуса св. (Рим. 3:24). Добро дело, кѣто правим, правим го, понеже трябва да го правим в изпълнение на дѣлта си: "кога изпълнѣте вѣчно вѣме заповѣданѣ, казѣватѣ: нѣе самѣ слѣди нѣгодѣно, защото извършѣте, че да бѣдете дѣлѣни като извършѣтели (Лука 17:10).

Според православното учение същѣствѣва вътрѣшно единѣство между вѣра и дела. Съответно на вѣрѣта и на подготовѣта, и същѣствѣването на чѣкоѣ по пъѣта на добри дела, Православната църква прѣема като равнѣщѣни стѣпени на оправдѣване и осѣщѣние (Мат. 20:1-16), така съответно и различни стѣпени на слава в Небесѣноѣта царѣство. Св. Василий Велики формулѣра лѣко, че "на всекиго се отъ-

власѣна наша Църква.

Нему слава, чѣко и нашѣто разѣлично прѣклонѣние през вѣкоѣте. На Българѣния дѣлѣк и Църкѣята на св. Иван Рилски, кѣито е от Него благополѣсно и благодѣтѣ, и дар, и закрила сега и до свѣрѣченѣ на вѣкоѣте. Амин!

Юбилейното църковно тържество се започна на 18 октомври в София в Дѣловѣната сѣмѣнѣна, църква, кѣто е постоѣнно от Него благополѣсно и благодѣтѣ, и дар, и закрила сега и до свѣрѣченѣ на вѣкоѣте. Амин!

Кѣто е постоѣнно от Него благополѣсно и благодѣтѣ, и дар, и закрила сега и до свѣрѣченѣ на вѣкоѣте. Амин!

На следѣния ден, в навѣстрѣчѣта на празникѣта, в патриаршѣската катедрѣла на храмѣноци "Св. Ан. Невски" се отпѣнуѣтѣ всѣнощно брѣне, на кѣето вѣжемо мѣлѣтно участие стѣже на св. на Църѣва

А в Рилският манастир на 18 октомври 1996 г., пътѣ, от 18 часа. Провожденѣтѣ Дрѣговитѣски епископ Иван, имену на Рилската св. обитѣл, отпѣнуѣтѣ всѣнощно брѣне, на кѣето мѣлѣтно участие вѣжемо чѣкоѣ на св. Синодѣ на БПЦ, Провожденѣта епископѣ, клиерѣи и мноѣство постоѣнѣни. Прѣседѣният ѣмену Прѣвѣщенѣ спѣрѣно стѣже.

Брѣтя и сестри, Рилският манастир е малѣк колѣт от земѣната Българѣна грѣшѣна. Тя е поверѣна на прѣдѣла Дѣво Бѣлѣсѣтѣ — истѣритѣлѣна тѣла свѣта обитѣлѣ. За дѣне се събѣравѣне в това тѣмѣна е благополѣзка да обитѣлата в нѣм чѣстоѣно чудотворѣна икона, обитѣлата, кѣто е сдѣлѣניתѣ бѣлѣки, с мощѣте на свѣти Божѣи утѣнитѣ, просѣдѣватѣлѣния Божѣенѣ Сѣн с подлѣни на вѣра и благочѣстѣ.

Но бѣждѣте в тоѣ дни Божѣи сад най-благославѣнен кѣр и прѣлодобѣно и богоносен наш отец Иван! Тукъ си житѣя "чудотворца"

В мѣлѣното монашество свети Скриѣто тѣ вѣрѣтѣ трѣте зарѣ на Божѣето стѣнце, за да озарѣва слѣдѣ това глѣзѣщата на свѣл народѣта с тѣката свѣтина на Сѣлѣщѣто на правдѣта Рѣдѣтитѣ му — скрѣпѣни гѣстѣти, вѣлѣтитѣ в тѣрѣлѣнитѣ постоѣнѣни Българѣни дѣлѣни гѣстѣти, кѣито тѣ цѣрѣе своѣта слѣвно стѣдѣ по нѣпрѣсѣкѣшитѣ извори на Живѣта вода. Мѣстѣните свѣти обитѣли го запѣлѣтали с тѣйните на бѣжитѣ на спѣвѣнитѣ прѣсѣ-

титѣли и му разтворѣли душѣта за вѣнѣтѣлѣто благѣствѣе. Тяма подготѣвен мѣстѣтѣ постоѣнѣно Иван прѣбѣждѣно бѣждѣно и лѣкто брѣне на монашѣска блѣдѣ, за да достигѣ по-късно неговѣта най-висѣла изѣна — пѣстѣночѣлѣнитѣ Дѣлѣрѣте на дѣвственѣта Рѣла приѣмѣтѣ него, вѣта дѣвственѣта Рѣла. В жѣрѣ на глѣтитѣ небаѣни се вѣлѣва и неговѣтѣ глѣтѣ "вѣско до днѣшѣно да хвалѣм Господѣ". Със своѣ сурѣв жѣлѣ и въздѣрѣжѣно тѣ удѣрѣи бѣлѣнитѣ ангѣлѣски сили и получи чѣлѣтѣ над бѣсовѣта, за да лѣкуѣ чѣлѣшитѣ нѣдѣзи. Св. Иван приѣмѣ пѣрѣвѣлѣно глѣтѣ си храмѣ на Дуѣа Свѣтѣна 11 Кор. 1:14. Тѣждѣно чѣлѣтѣ вѣско одѣждѣно тѣло прѣдлѣжѣва да излѣчва благодѣтна чудотворѣна сила?

Неосѣдѣно се дарѣватѣ на милѣстѣноѣта на св. Иван Рилски. Кѣито дѣнѣтѣ ѣждѣе вѣждѣти вѣско дѣн с нас. Но нѣшто вѣждѣватѣ вѣско дѣн излѣчва от нѣштѣте осѣщѣние.

Ако прѣследѣм житѣлѣнитѣ истѣриѣта на неговѣта манастир, многократѣно разѣвѣлѣватѣ и отноѣно изѣжѣрѣно от народѣта все по-вѣлѣтитѣлѣно, отѣбѣлѣно и до днѣс, но лѣко се вѣлѣжитѣ заслѣжитѣ и сѣново се сѣбѣра брѣнѣта. Дѣлѣно тѣва е дѣло на крѣпѣта дѣлѣтѣ на свѣтѣта, кѣито говори в своѣтѣ Заѣтѣ: "Вѣрѣам, че слѣд мѣлѣтно замѣлѣване тѣмѣтѣ пѣлѣти, кѣито да свѣта бѣже стѣрѣна и необитѣвана, чѣко бѣде насѣлѣно от анѣлоѣтѣ пѣлѣтитѣ жѣлѣти и да се излѣчи вѣждѣтѣ на пѣлѣтѣто: "Нѣстѣтѣнѣта има много повече дѣлѣтѣ от онези, кѣито имае вѣлѣ" (Мѣ 54:1, 4:2).

Брѣта и сестри, тѣве прѣдѣрѣчѣно на свѣтѣта монашѣство е се обѣждѣно. Нѣка тѣзи нѣщѣ бѣждѣтѣ вѣне за дѣлѣнен разѣмѣлѣн. Нѣка мѣлѣтно се вѣрѣмѣтѣ нѣждѣтѣ прѣо-вѣкоѣте и с дѣлѣнитѣ си сили сѣрѣвѣватѣ дѣлѣнитѣ рѣдѣти на св. Иванѣтѣ чѣда — бѣждѣночѣлѣнитѣ насѣлѣни на тѣмѣ Рилѣка св. обитѣл. Те оставѣме своѣте, родѣнитѣ и бѣжѣни и прѣбѣжитѣта подѣнѣта на свѣтѣта — тѣсѣночѣлѣнитѣ и бѣждѣна да бѣждѣ тѣжѣна свѣта. Прѣветѣ на вѣкоѣте е залѣчитѣ тѣжѣте мѣнѣта. Но подлѣжитѣ им за глѣзѣване чѣлѣтитѣта на православѣната вѣра, зацѣтѣта на своѣтѣ насѣлѣвани "забѣтѣ" от свѣтѣта равноапѣстѣноци брѣтя Кирил и Метѣодий, националѣно дѣлѣно дух и традиѣта, е бѣждѣтѣтѣ. От нѣзи скрѣпѣни монашѣски кѣлѣни залѣчва Българѣското вѣрѣжѣние, за да зѣлѣрѣши свѣта свобѣдѣна на Българѣта. Затѣва тѣлѣтѣ имѣна зѣлѣжитѣ са залѣжитѣ в имѣтѣта на жѣлѣтѣ и нѣшто чѣждѣна рѣко не може да гѣ залѣчи.

Затѣва нѣе вѣрѣмѣте, че когато "Сам Господ, прѣтѣтѣ на Арханѣлѣ и прѣтѣрѣ Божѣи шѣ стѣлѣ от неботѣ и мѣрѣтѣта в Христа шѣ възкрѣсѣнѣтѣтѣ" (1 Кор. 4:16), кѣлѣте на прѣлодобѣно масѣнитѣ отѣвета на тѣмѣ Рилѣка пѣлѣтитѣ шѣ се облѣжат в негѣнитѣно и начѣло свѣтѣ св. Иван чѣ срещѣнитѣ Господѣ вѣе въздѣхѣ. То-гава Прѣлодобѣно за послѣд път шѣ жѣлѣтитѣта прѣд вѣчѣна Сѣдѣ: "Ето мѣ

Прѣдлѣжитѣ от бр. 38-40

Римокатолицѣте тѣждѣ много набѣлѣтѣ на дѣлѣтѣ, докѣто прѣлѣжитѣти гѣ отѣждѣтѣтѣ. По спѣлѣнитѣ прѣлѣжитѣти погрѣшно приѣмѣтѣ вѣрѣта като прѣмѣлѣн орган и вѣрѣтѣ, че Бог оправдѣва чѣкоѣ, защото тѣти вѣрѣта, тѣ е прѣѣма Бога, а не зацѣто го обѣща. Така те отпѣлѣтѣ вѣрѣта от дѣлѣтѣ.

Римокатолицѣте сѣждѣ погрѣшно вѣрѣват вѣ въздѣданѣто на свѣтите или на "тѣрѣтѣ" сѣрѣждѣнитѣ дѣла. Учат, че отпѣлѣнитѣ дѣла са достѣтѣчѣна, за да спѣлѣтѣ чѣкоѣ и да го вѣждѣтѣ в рай. Свѣтѣтѣ, кѣито вѣрѣтѣ повече дѣлѣ (сѣрѣждѣнитѣ дѣла), имат излѣчѣли, кѣито мо-

же да се разпѣдѣли между онези, кѣито са изостанали и нямат добри дела. Дявола погрѣшно учение се основава и извѣстното от истѣриѣта даване на индѣлѣнтѣ, т. е. оспѣрѣтитѣли писѣма, кѣито раздѣля пѣлата.

Нѣе вѣрѣваме, че грѣшникѣто по спѣсѣвае жертѣта на Христѣс, вѣрѣта в Него и личѣнто му добри дела, а не чуждѣта.

Според православното учение същѣствѣва вътрѣшно единѣство между вѣра и дела. Съответно на вѣрѣта и на подготовѣта, и същѣствѣването на чѣкоѣ по пъѣта на добри дела, Православната църква прѣема като равнѣщѣни стѣпени на оправдѣване и осѣщѣние (Мат. 20:1-16), така съответно и различни стѣпени на слава в Небесѣноѣта царѣство. Св. Василий Велики формулѣра лѣко, че "на всекиго се отъ-

власѣна наша Църква.

Нему слава, чѣко и нашѣто разѣлично прѣклонѣние през вѣкоѣте. На Българѣния дѣлѣк и Църкѣята на св. Иван Рилски, кѣито е от Него благополѣсно и благодѣтѣ, и дар, и закрила сега и до свѣрѣченѣ на вѣкоѣте. Амин!

Юбилейното църковно тържество се започна на 18 октомври в София в Дѣловѣната сѣмѣнѣна, църква, кѣто е постоѣнно от Него благополѣсно и благодѣтѣ, и дар, и закрила сега и до свѣрѣченѣ на вѣкоѣте. Амин!

ПЪРВАТА ГОДИШИНА

мене и децата, които Бог ми даде". Тя казва винаги с Господа еж денем!

Нека с тези мисли си разотворащ по килиите и утре бързи да дойдем за св. Литургия, която ще бъде отслужена от Негово Светейшество Българският патриарх Максим. По време на св. Литургия архирей Митрополитът ще изкаже молитви за всички църкви да почетат обидените тържества в чест на всебългарския закрилик св. Иван Рилски "Чудотворец".

На 19 октомври, свята, светата Богородица Плитурин бе отпозвана от Техническото Църковно-патриархално Управление и Българската патриарх Максим, представителите на светите Поместни православни църкви, членове на Св. Синод на БПЦ, преосвещен епископи, братята на светата обител и други духовници. Присъщени на големо множество богомилни народ от цялата страна.

Българският патриарх Максим прочете койбиотото Патриаршеско и синодално послание. Подоздравление поднесоха Светейшият Цариградски патриарх Вартоломей и други делегати.

Тържеството бе открито от представителите на гражданската власт — г-н академик Благовет Сендов, председател на Народното събрание, г-н Светослав Шкарков, зам.-председател на Министерския съвет, и народни представители.

Участниците в литургията бяха извършваща празнична лития с икона на св. Иван Рилски при тържествен камбанен звън.

Тържеството в Рилския манастир завърши с общинален обед, на който поздравления поднесоха представители на православните църкви, а изгукани, Духовническия съвет на Българската патриархия, братството и от свое име изрази благодарност към гостите за участието им в койбиотото тържество в следното слово:

Ваши Светейшества, Ваши Високосрекоsvенства и Преосвещения,

Уважаемия г-н академик Сендов — председател на Народното събрание,

Уважаемия г-н Шкарков — зам.-председател на Министерския съвет,

Уважаемия г-н народни представители, Духовници и скарпазници!

Благословие да бъде Бог, който по молитвите на Своя изгукан св. Иван Рилски "Чудотворец" ни изведе и храни от Своята Божия дарова чрез Своята Благодат и човеколюбие!

Пред светата ракла, където от авоколовата почитат нечестните силни мощи на Преподобния, днес се обличава нашите колели и като Български, изидо на вечерна жертва възлежана пред престола на Богочестна. Там съвместна богослужба биеше живо свидетелство пред света за православното единство в Христа и койбиоту хубаво и колко прилично в брати да живеят заедно! (Р. 132.1).

След Богатата мислична разлеза, на

която бавно приносим в жертва Агнецът Божий, "всегда ядром и нимагда жидица", свята Преподобница ни се събрал на тази агела, за да се развеелим духовно. Назремето той "чудотвор" малко люцею наплатил ежт пасуцик". Този Благодатен слугач вече 11 века продължава духовно да храни душите на българския народ, който с вяра се стича от всички краища на Роднатия и се отдава обрива сише с вялка и богата милост.

Има не можем да ви преотричам такава храна, защото след като възлежам, видима колко бляг в Господ (Гл. 33.9), телесното не може да замени духовното. Но и малкото, което ви предлагаме, като "утрешия брати", го даваме от все сърце и нека набави обич към нас възлежаме оскъркото на тази трапеза.

Позволяете тук да цитирам думите на Благотолюбивият Патриарх Атанасиос I. "Глеченото на св. Иван Рилски не е ограничено само върху българския народ. Но неговият живот, неговото име има влияние и върху другите православни църкви, върху цялата Балкански полуостров и върху цялото Православие... Св. Иван Рилски принадлежи на цялото Православие и тази свята обител е украсение и гордост не само на Българската църква, но на цялото Православие" (жж. Църк. в. 1969. г. бр. 28-29, стр. 16).

Заволяте порти на св. Иованюва дом са винаги широко отворени за всеки, който идва с благо намерения и търси помощ от светците за утвърждение във вяра и благочестие, за по-честата лична и народностна съжба.

С тези мисли и чувства, разрешете и на мене — като скромен приемник на единствения и вечен изгукан на основната, неразривно свързана с нечия Плавна, Христос, било като животворен център на изкуплението, като на Христово продължение във вековете и продължаваща праровоискусничкото, царското и пророческото Му служение.

Според православната вяра Църквата има двоен характер. Тя е учреждение, осъществяващо православната обител. С други думи, можем да определим Църквата

чест, с която удостоихте това любимолюбиво тържество.

Вашето послание на този български Синод е следващо призива на цялото ната пасен: "Дойдете православни събори, духовно да се възлежаме днес, както Богомилният Иован ни се събрал в своята памет!"

Ваше Светейшество, достолитни архирейски и епископски, благочестие, благостроителство и мене, да бъдем тържестве във вярата и монашеския живот, непоколебими в любовта към ближния и устрейни в делото за запазването на тази свята обител, за да продължи тук като стоици на Църква, род и народ во все века.

Разрешете да връгнат тост с молитвено пожелание: "Творцици и почитавци свещеното твое тържество, от всеж бедохраня, преподобие отче Иоване!"

... На прощанията вечери в резиденция Божна Негово Светейшество Българският патриарх Максим се обрна към гостите със следното:

Ваши Светейшества, Уважаемия г-н председател на Народното събрание,

Ваши Високосрекоsvенства и Преосвещения,

Достолитни представители на гражданската обществена сфера,

Светли госте, държте скарпазления.

Не става в душите ни благодарността към всебляган небесен Отец, който в този празничен обиден ден ни удостои тъй ценозко с некажана духовна радост и несобитна благодат.

Свети госте, държте скарпазления. Не става в душите ни благодарността към всебляган небесен Отец, който в този празничен обиден ден ни удостои тъй ценозко с некажана духовна радост и несобитна благодат. Искрено, любилец, българският Син, възсия днес в празнична светлина и молитвено любуване. Израден съм от свещеното всеправославно братство аз участвие в неколкокото духовно тържество на светата ни Църква. Многоискусен народ като по възлежаме и всеблягане със благоговийно преклонение пред свещената ракла с мнелетелни мощи на преподобния и богоносен, наш отец св. Иван Рилски, за да почетри духовни сили, изключително ежжичковите и следващо глът Христов във всеко благочестие и чистота, за изпълнение на църковния си и родолюбив дълг.

Приятно ми е и на тази вечерна трапеза да пославям най-сърдечно Предстоятели на светата Църковна Патриархия Негово Светейшество Всеблагия Патриарх Вартоломей, възлежобити в Господна пратеници на светите Православни църкви: Александрийска, Руска, Сръбска, Румънска, Кипърска, Египетска, Полска, Чешка и Словацка, почитавити представители на гражданската власт и общественост, дипломати, църковници дейци и госте.

Вярващият ни народ много сполучливо и топорноудивно е наредил днешния ден като велико празник на св. Иван Рилски — "отче днес" — ден на отец. Защото той е първият рилски отшелник, който се възлежаме в Господна пратеници на светите Православни църкви: Александрийска, Руска, Сръбска, Румънска, Кипърска, Египетска, Полска, Чешка и Словацка, почитавити представители на гражданската власт и общественост, дипломати, църковници дейци и госте.

Вярващият ни народ много сполучливо и топорноудивно е наредил днешния ден като велико празник на св. Иван Рилски — "отче днес" — ден на отец. Защото той е първият рилски отшелник, който се възлежаме в Господна пратеници на светите Православни църкви: Александрийска, Руска, Сръбска, Румънска, Кипърска, Египетска, Полска, Чешка и Словацка, почитавити представители на гражданската власт и общественост, дипломати, църковници дейци и госте.

Вярващият ни народ много сполучливо и топорноудивно е наредил днешния ден като велико празник на св. Иван Рилски — "отче днес" — ден на отец. Защото той е първият рилски отшелник, който се възлежаме в Господна пратеници на светите Православни църкви: Александрийска, Руска, Сръбска, Румънска, Кипърска, Египетска, Полска, Чешка и Словацка, почитавити представители на гражданската власт и общественост, дипломати, църковници дейци и госте.

Вярващият ни народ много сполучливо и топорноудивно е наредил днешния ден като велико празник на св. Иван Рилски — "отче днес" — ден на отец. Защото той е първият рилски отшелник, който се възлежаме в Господна пратеници на светите Православни църкви: Александрийска, Руска, Сръбска, Румънска, Кипърска, Египетска, Полска, Чешка и Словацка, почитавити представители на гражданската власт и общественост, дипломати, църковници дейци и госте.

ник, светлинки на вярата и духовния подвиж, първият отец на римокатолическото изкушение, първият изгукан на светата обител, просянител в силност всебългарски светилник и ангел закрилик. Неговият благ отецски глас, заглушен в изгукания му "Завет" и ога ни прихваща да търсим първия Царството Божие и Неговата правда (Мат. 6.33), да правим на нечий братолюбив контакт с предостателно и представителите на светите Православни църкви, да споделяме богатото ни светоготско общорочно наследство, да изпълняваме достойно пасицирски си църковни и родолюбив дълг.

Уважаемия архирей, възлежобити събралте, че аз скарпазления в скарпазния спомени от това наше духовно приношение и що ни имате в светите си милитиен бред Бога, та по небесното завъстичанство на великия рилски подвижник св. Иован да продължим в улогот старанията на всички християнски люде, за благоотче за благо на светите ни църкви и православни народи, за принос в общорочното добруване.

Благодаря вседушевно за поуречените поздравления и голоти благожелания. За всички държавници, за процъфтяването на светата Рилска обител, нашите дивни молитвеници и поддръжническия живот в цяла, за благоотчеството на светите Божии църкви, за благоотчеството и спасение на всички християнски люде, за благоотче на благочестивия ни народ!

Многога деля!

... При братската разлеза с Негово Светейшество Българския патриарх Максим и синодалните архирейи гостите единично похвалява Господ да прави Българския православен църква и благочестивия ни народ от ереси и расколи, разлежаваци единството на една, свята, съборна и апостолска Църква.

От своя страна Негово Светейшество патриарх Максим изгукан на Св. Синод пожела по молитвите на нечестивия свещенци, прев. Иван Рилски "Чудотворец" все тъй прикрасно да църпят братската обич и единството между Поместните православни църкви на мянога пълна.

Будя, отче Иоване, заступник наш!

... При братската разлеза с Негово Светейшество Българския патриарх Максим и синодалните архирейи гостите единично похвалява Господ да прави Българския православен църква и благочестивия ни народ от ереси и расколи, разлежаваци единството на една, свята, съборна и апостолска Църква.

От своя страна Негово Светейшество патриарх Максим изгукан на Св. Синод пожела по молитвите на нечестивия свещенци, прев. Иван Рилски "Чудотворец" все тъй прикрасно да църпят братската обич и единството между Поместните православни църкви на мянога пълна.

Будя, отче Иоване, заступник наш!

... При братската разлеза с Негово Светейшество Българския патриарх Максим и синодалните архирейи гостите единично похвалява Господ да прави Българския православен църква и благочестивия ни народ от ереси и расколи, разлежаваци единството на една, свята, съборна и апостолска Църква.

От своя страна Негово Светейшество патриарх Максим изгукан на Св. Синод пожела по молитвите на нечестивия свещенци, прев. Иван Рилски "Чудотворец" все тъй прикрасно да църпят братската обич и единството между Поместните православни църкви на мянога пълна.

Будя, отче Иоване, заступник наш!

... При братската разлеза с Негово Светейшество Българския патриарх Максим и синодалните архирейи гостите единично похвалява Господ да прави Българския православен църква и благочестивия ни народ от ереси и расколи, разлежаваци единството на една, свята, съборна и апостолска Църква.

От своя страна Негово Светейшество патриарх Максим изгукан на Св. Синод пожела по молитвите на нечестивия свещенци, прев. Иван Рилски "Чудотворец" все тъй прикрасно да църпят братската обич и единството между Поместните православни църкви на мянога пълна.

Будя, отче Иоване, заступник наш!

КАТЕХИЗИС

то изпълнение и праведности. Цялото правдолюбиво догматично учение се съдържа във всеколечното богослужение. Цялата православна вяра погълтна на вървещите от всякоя епоха, хора с разнообразни духовни възможности и с различни степени на вяра.

2. ЦЪРКВАТА НИ

Православните християни въярваме и изповядваме вяра в една, свята, съборна и апостолска Църква. Господ създаде Църквата и апостолите положихи основите и Църквата е своего духовно учреждение и изключва всички християни от всички епохи.

Според апостолските думи Исус Христос е Глава на Църквата (Ефес. 1:22). Отците наричат Църквата всички, които съставят народство Божие, било живещи на земята, било тържествували на небеса. Тя е единствено и праведното от Стари Ветковци. Подразделят я на войнства-

ща Църква на земята и на тържествувачата Църква на небеса, а която се възлежаме в Господ, а в друга, като център на православното от всички векове.

В Свещеното Писание Църквата се представя, от една страна, като тило на възлежаме, която са ръководили навъдрво от Господа, а от друга, като център (или сърцието), чрез който се предава на света изкупителното действие на Спасителя и се проповядва божественото Му слово. В Свещеното Предание Църквата се описва било като общност на вяраещите, неразривно свързана с нечия Плавна, Христос, било като животворен център на изкуплението, като на Христово продължение във вековете и продължаваща праровоискусничкото, царското и пророческото Му служение.

Според православната вяра Църквата има двоен характер. Тя е учреждение, осъществяващо православната обител. С други думи, можем да определим Църквата

като "свещено учреждение, основано от възлежаме в Господ. Слово за спасение и осъществяване на човеците, има божествен авторитет, власт на Господа и е съставено от всички, които имат вяра във вяра и един и също тайнство, то се делат на народи и клир, който свойо своето начало с нераскъснато пришествие от апостолите, а чрез тях — Божият Дух".

Църквата е корабът на спасение, притежител, пазител и разпоредител на божествената благодат, който ни осъществява и ни сгарваща. Тя е единственият авторитет и непогрешим учител на откровенията естия. Спасителен по своята и прародназначен да бъде видимото духовно учреждение, само в което се осъществява личното усъвяване на изкуплението от "човеците" (като е Негово (на Христос) тло, Пълнота на Тогова, Който изключва във всички" (Ефес. 1:23). Църквата е Неговото тло, продължение на човекащата природа на Христос, Който като Бог удвоявотворав живее в наук-

дите на вяраещите и дава на всяко Своето творение онова, от което то се нуждае. За всеки държавник, за процъфтяването на светата Рилска обител, нашите дивни молитвеници и поддръжническия живот в цяла, за благоотчеството на светите Божии църкви, за благоотчеството и спасение на всички християнски люде, за благоотче на благочестивия ни народ!

Многога деля!

... При братската разлеза с Негово Светейшество Българския патриарх Максим и синодалните архирейи гостите единично похвалява Господ да прави Българския православен църква и благочестивия ни народ от ереси и расколи, разлежаваци единството на една, свята, съборна и апостолска Църква.

От своя страна Негово Светейшество патриарх Максим изгукан на Св. Синод пожела по молитвите на нечестивия свещенци, прев. Иван Рилски "Чудотворец" все тъй прикрасно да църпят братската обич и единството между Поместните православни църкви на мянога пълна.

Будя, отче Иоване, заступник наш!

... При братската разлеза с Негово Светейшество Българския патриарх Максим и синодалните архирейи гостите единично похвалява Господ да прави Българския православен църква и благочестивия ни народ от ереси и расколи, разлежаваци единството на една, свята, съборна и апостолска Църква.

Следва

СВ. ПЕТКА ТЪРНОВСКА

Паметта на преподобната Петка Търновска (14 век) се чества не само от нас българите, но и от православните сърби, гърци, румънци, руснаци, та дори и от католиците.

Известно е, че великите сръбски първенец крал Стефан Душан и св. Св.в. Сръбска са настоявали върхът да бъде погребан в Търново, там, където почивали мощите на светците, а вторият искал преди да склони очи да се поклони на св. мощи на преподобната Петка.

А през 1515 г. ппа Велесия се помнил големият и благочестив търговец Марко Улинин, който оставил завещание, според което богатството му се разпределя на три части: една за храма на Гроба Господня в Йерусалим, а друга – за храма „Св. Марко“ във Венеция, и трета – за храма „Св. преподобна Петка“ в Търново.

Това показва на каква голяма почит още тогава държела, и то в най-далечните страни – във Венеция и в св. Петка Търновска.

Не е напълно известно дали родителите на преподобна Петка са от Търново, но изобщително се знае, че те са български, живели в равна Тракия, където и досега (Малко Търново, Лозенград, Одрин и др.) живеят преселници от Търново. Родителите на преподобна Петка били трудолюбиви, заможни, строги и благочестиви християни. Те имали освен Петка още и син, който по-късно приел монашеството под името Витосмир и достигнал до висок пост – епископ.

Преподобна Петка от дете се отдала на упорно изучаване на Священного Писание и песенник помагала на гладни, плачущи, голи, като често им давала дори и дрехата от гърба си.

то им давала дори и дрехата от гърба си.

Скоро след смъртта на своите родители преподобна Петка обидила най-известните пустини и места, където се по-

казавали велики Божии угодници – ходила в Египетската пустиня, била около Цариград, Палестина, Иракия.

В Палестина през време на усърдна молитва

Божии глас в явеният си място, което тя и сторила. Там скоро се поманила, без никак да знае нейното минало.

След време в нейния гроб бил погребан един неизвестен моряк. Тълпата на преподобната била намърсано влетяло. Ангел Господен насял се явил на един благочестив мовак стълпник, като му откарал, че това нетленно тяло е на св. Петка. На другия ден св. мощи били най-тържесно пренесени в катедралния храм „Св. 12 апостоли“.

През Второто българско царство мощите били пренесени най-тържесно в Търново от цар Иван Асен и патриарх Василити и положени и нарочно изградения храм „Св. Петка Търновска“.

След падането на Търново при цар Шишман (1393 г.) под турци-

те, св. мощи били пренесени в Румъния, а по-късно в Сърбия. През 1641 г. обаче мощите били наново пренесени в Румъния, гр. Яси, и поставени в катедралния храм „Св. Три светители“, където се намират и сега.

Народната почит към св. Петка е твърде голяма. Наричат я яничка „Марийка-закрилица“ и в дни на мъка отворя горещи молитви към нея.

Според народните обичаи от Петковден започва сиромашкото лято и от това време започна усилено приготвянето на зимната, туршия, мармалади, сушени плодове, зеле, дърга и др.

На св. Петка предимно се молят жените и децата, на които тя с най-усърдна закрилица. Св. Петка заедно със св. Иван Рилски с покровителка на целия български народ.

Кост. П. ТУШЕНКО

РИЛСКИЯТ ЧУДОТВОРЕЦ

Български народ. Родила житието и службата, извършващи последователи, ученици или почитатели (като Гроу Скилица, Патриарх Евтимий, Владислав Граматик, Димитър Кантакузин и много други, макар и незнатни книжковници), открило светлостта за епохалното дело на Рилския чудотворец. За сичото говорят и редица народни предания и сломани, преработени по цтата българска земя. През средновековието, след като по волята на цар Петър (927-969) светите мощи на Чудотворец били пренесени от Рила в София, славата на блаженния пустинникот все повече се разнасяла по цяло Балканско, та дори преминала и извън тогавашните български граници: тя се раздала и на север, и на запад, и на юг, а именно, между сръбски маджари, румъни, руси, гърци. Една от причините за та гояма популярност на св. Ивановите мощи се крие в тяхната целена сила, добре позната на народа, и в заветното народно съзнание, че св. Иван непременно ще помогне на всяко християнско народно дело и на досега добро начинание. Застъпва да се изтъкват няколко характерни примера от историята, които ясно подкрепят горните думи за св. Иван Рилски, а именно:

1. Пренесените от цар Петров време (927-968) в Рилската обител в Средец (София) мощи на св. Иван с целеная си дар, непростане приличали в София и осмелели и на най-големия християнски светиник на Балканския полуостров – св. Рилския обител, която се смята за импозантен паметник на българската духовна мисъл. Св. Иван Рилски е признат и за патрон на

била под византийско владичество (1018-1186), византийският император Мануил Комнин (1143-1180), чиято ръка се гърчела от дълбоководна остра болка, по време на военните си походи срещу маджарите и когато усмирива бунтовете на въстаниялите сърби, удало му се на няколко пъти (през 1166 и 1172 г.) да мине през София. Тук за три дни успел значително да намали страданията си, като намазал болката си ръка с масло от животворния светиник на св. Ивановия гроб. Този случай го разказва приближениот на Мануил Комнин образован византиец Геротий Скилица, императорски граматик и секретар, назначен относно от императора за управител на София, който също излекувал с помощта на св. Ивановия мисл. Болката му е стомаха и от благодарност напасал на светца хубаво (Скилициното) житие.

2. Към края на XII век св. мощи били отнесени в далечна чужда страна. През 1183 г. маджарският крал Бела III извоювал с византийски и като грезвел град София, веднага пригрозил цялото население троекой светото тяло в своя престолен град. Гран, който то престолоа около четирима години. Обаче византийският император Исаак II Ангел (1185-1195), скоро след като стъпил на престола, оклучил мисл с маджарите, като при това успял да си възврати загубените градове, екцилоително и София, и дори убедил своя татко, Бела III, да върне на св. Иван да бъде върнат. През 1187 г. мощите пристигнали и императорът, който по това време бил с войските си в София, лично излязъл да ги посрещне, като се надявал, че тяхното възвръщане най-вече ще предразположи софийските бъл-

гари към локот, който го велев средно изстанало в Азия и Петко в Северна България (1186 г.). Той път мощите на св. Иван останали в София осем години – от 1187 до 1195 г.

3. След усърдното въстание на братята Асеновци и подир 1194 г., когато и София била присъединена към новоосвободената родина, цар Асен II (1188-1196), като искал да проследи своя престолен град и да го издигне в очите на сънародниците си, запоздал чудотворните мощи на Рилския пустинник да бъдат пренесени от София в новата българска столица Търново, което и станало. Начело на светците, което минало през Тракия и оттам през Балкана, вървял тържеският архиепископ Василити, който цар Асен заръчал да извърши пренасянето по най-тържесен начин, като му дал и едно отделение от триста войнички съпровождани. Сам царят пожелал да посрещне мощите на светца, като излязъл и прикарнал шестемето в прохода между Шипка и Трявна. Когато мощите пристигнали в Търново, с топлика чело те били положени в новата манастирска църква „Св. Иван“, издигната на Трапезница по волята на цар Асен.

4. В края на XIV и в началото на XV век, т.е. през първите две столетия на турското робство, Рилският манастир в успял да запази свободата си и старите традиции, още повече че те били утвърдени с нарочитите фермани на султаните Баязид I (1382-1402) и Мурад II (1413-1421). Обаче в османския период през 1641 г. Мухамед I (1421-1451) Рилският манастир си изплатил горко: той бил разграбен и запустел. Но това не било за дълго. Когато на султанския трон се възкачил Мохамед II (1451-

1481), той станал, който презав Цариград и който не почитава никоя религия та дори и мюхамеданство, оставя сплюкано християнското население и ищностество, в Рилският манастир можал да се обнови и съживи. В настъпилото добро време Мохамед II изплатил и молбата на рилското братство, като дал позволение да се пренесе тялото на св. Иван от Търново в новообновената Рилска манастир (1466 г.), за което вървяло много помогнала и султанката Мария, гореща почитателка на св. Иван и дъщеря на сръбския деспот Георги Бранкович, която живеела в своя чифлик в село Ежово, Ерусалим. Пренасянето на св. Ивановите останки от Търново в Рила станало също така по Тържеския начин. Развълчаният православен български народ благодарствено претеглянето тяло на светца и със силна не очил и в умление го посрещал и изпращал по сели и градове. Трогательни и мили сцени, които са станали при проваждане на св. Ивановите мощи, са живо и с топло чувство описани от великия книжовник на XV век Владислав Граматик в неговата „Повет за възобновението на Рилския манастир“.

Българският народ храни дълбока почит към св. Иван. В продължение на десет века народната любов никога, нито за миг, не е преставала да се носи към ослепителна светлота и в народната душа винаги е бил запазен споменът за стропия св. Иванов монашки живот, който обдарявал и служил за пример. Като възбългарски братя и приятели на св. Иван се почита наравно със солунските святи и велики просветители св. Кирил и Методи.

М. КОВАЧЕВ

СВЕТТО ЕВАНГЕЛИЕ

Продължение от бр. 38-40

Плът на Иован наистина би можело като на лъч, рикаш в пустинята, както го изобразява св. Библия. Той заговорил: Приблужи се царството Божие. Господ иде. Скоро всяка плът ще види спасението. Но... пригответе се, изправете плетките Му. Изправете с правда вашите души, променете своите пътища, Та да мине по тях вашият Господ! Той иде за сад на света. Имен да не разчита само на това, че в наследник на обещанията, дадени на древните патриарси Аврам, Исаак и Яков. Защото Бог може да направи и от камъните токови наследници. Покайте се! Ето, свързана стон до корена и всяко дърво, което не дава плод, ще бъде посечено и изхвърлено в огъня. Страшен е Божият гняв за ония, които не приемат и потъкваат Неговите норови. Потребно е отказване от всички порочни навици. Иначе кой би могъл да понесе деня на Божиего иждане и кой ще умре, когато Той се яви? Защото Той е като огън, който разпалва (Мат. 3:2).

Този зов за опоминие и пригответе пътя на Господа, за който ни влязоха са. Благославяйте, звучи отново и ще се постват хиляди пъти прости вие. Навиди и времето са ирбели и отминавали. Човеци и човешки постижения са разсъфтували и ужалвали. Човешки пътища са прокарвали и са били заринати от преха на бурите. Само Бог остава вечен. И винаги ще се намират Божии служители, които ще приканат и зоват: "Хора, пригответе пътя Господен, изправете плетките Му!"

Когато плътта на Иован от пустинята достигнал до мнозинството, хората почувствали своята глупост и греховност. Виждали, че не могат и не бива да продължават по този път, и питали със страх: "Къво да правим?" (Лука 3:10).

Ако бе застанал един Иован пред нас, сигурно щеше да даде същите препоръки на дошлите при него фарисеи и садукее, войници и бирници, и обикновено народ; Бог не достига до човешката душа, изпълнена

с гръб езикоти. Той не идва при тези, които загварят от пред изнемогавите и глупотите. Всеобщият живот е димове, едното любовта и зачатането на правата на другия е основно правило. Някога не притесняват, не изискват нищо повече от заплатата, която ви е определена. Не гребете! Не клеветете! Който има две зиза, няма даде ономува, който няма, и който има храна, нека прави същото! Изгонете от сърцата си всяко свелбелно, лицемерие, подлост! Дайте възможност на Божия Дух да ви води по пътя на правдата...

Хората, които чути проповедта на Иован, повервали. Почувствали силата на Озана, който стои над всички хора и цялата вселена.

Бог идва и при нас. Готови ли сме да Го приемем в сърцата си?

А в петнайсетата година от царуването на Тиверия кесаря, когато Помпий Пилат управлявалше Иудей, Ирод беше четвъртовластник над Галилея, Филип, брат му, — четвъртовластник над Итурей и Трахонитската област; а Ласаний — четвъртовластник над Авламния, при първосвещениците Анна и Каифа, биде слово Божие към Иован, син Захариев, в пустинята (Лука 3:1-2). Евангелиската история дава тук само имената на управляващите по онова време. Трябва само да ги умеем, за да си представим жестокоста и изгнатието им нрави, както и времето, в което те се разполага: "в петнайсетата година от царуването на Тиверий". Наричат го още тогава "ти гърят на римския трон", а Пилат, управляващ в Одея, бил "големията тристика", четвъртовластник Ирод (Антипа) — прелюбодейци в гилгурна мантия в Галилея, Анна и Каифа — тези гърбисти вълци в първосвещеническа одежда в Иерусалимския храм. Петнайсетата година от управлението на Тиверий съответства на 779-тата година от основаването на Рим — 30-годиш от раждането на св. Иован Предтеча и на Господ Иисус Христос. Итурей е област на изток от р. Йордан, както и Трахонитската област. Другият съвременен владетел Авламния — сирийска област на северозапад от Галилея.

И той обиколи цялата страна около Йордан и проповядвалше покояно кръщение за очистване на грехове (ст. 3). Иован получи откровение (Мат. 3:1; Марк 1:4) да излезе на проповед.

И всяка плът ще види спасението Божие (ст. 6) — предказание, не скоро ще се яви Спасителят, който ще предложи нов начин на живот, ще доведе хората до истинското спасение.

Стефан

Иконом Иован КОЦДАКОВ

МИЛИ ДЕЦА

Светимливот на Великата Рилска пустиня

(Писмо от Матейчо до неговия приятел Петрчо)

цветни камъни. Нейните майстори са били прости и неуми хора, но делото им е големо. По стените огъви върхове изписани картини и гречетох имената на много родолюбци, които се дали могощи за издигането и зограрисуването на черквата. Видях чудно нарисувани птици, малки нежни платихорици като бели пелеруди. Видях насазаната на градинците, които варшат ало на земята. Вятре черквата е построена с мраморни камъни. От дясната страна на олтара се намира ковчежца на свети Иован Рилски. Мощите му са завездени до ден днешен.

Свети Иован Рилски е българин, роден в село Скорпио. Начално той е живял като постник в долината на река Струма и в горите на Витоша. По-късно дошъл в Рила и се настанил в едно куюто дърво. Имало е няколко куюта стара история на манастира. В нея свети Иован пише за себе си: "Аз, покорник и грешен Иован, когато пристигнал в тази Рилска пустиня, не надох в нея хора, а само зверове

и дребни непрохорици". От куюто дърво Божият служител минал в една пещера. Когато се научил за негови свет живот, много овчари и набожни салани дошли при него и по този начин бил основан манастир, през царуването на цар Петър Свист, на великия Симоон. На един час път от днешния манастир се намира постницата на свети Иован. Там е била изградена и първата черквичка. До постницата ние отидоме по една кюва пътека, която се имо под стоплените върхове, връстници на светлата. Пикме вече от една чешма с мраморно корито. Над коритото — издълбано долчаче, а допачето — икона, украсена с венче от здравец.

Татко ми показа големата скала, от която дребнолет и хвърлил свети Иован, за да изпита силата на вярата му. Когато починал, свети Иован бил пренесен в Средец, днешната София, и от там във Велико Търново през 1195 г. 500 години по-късно той бил отново върнат в манастира.

Ах, Петрчо, да видиш колко много лю-

товски се роят над Хрелпотова кюла! Тя е височа 25 метра. Градена е през 1335 г. от българина Хрело, който бил владетел в Мелник и Струмица.

Днес преди пълне влязохме да разгледаме манастирския музей. Там стои окачен хрисовестът на цар Иван Шишман — един дълъг пергаментен свитък, писан в Средец на 21 септември 1378 г. Свитък оломен, останал от времето на последния български цар преди турското иго.

Там сутрин вяха как един монах и един манастирски рътан вомна на една тогела цял купел, пълнен с желяз, бистър плавински мед, Манастирски е Божот. Тия мина много хора, чина, стада и пчелници.

Ходихме на черквичката "Свети Лука", близо до постницата. Тя е съградена от един старозаговорник — Хайдут Иван, който на младици хайдутувал, а на старини се разкаял за сторените грехове и се покаял приют. Под онечасната прохода на дърветата шури една чешма. Над коритото я виси ковчеза чаша, а на чашата пише: "От свети Иован Рилски. Да ви е на здравец."

Манастирски е наречен "Светилиник", защото от ковчезе в него блещуци кандило на българина, запалено пред Божия олтър. Тук винаги те е чувала само българска реч. Тук е било хранилището на хиляди книги, писани на български език.

Чудра е Рила планина! Тя има два зелени пояса. Първият е изтъкан от буюкови горци, а вторият от строини, прави като буюкови борове. Над-горе върховете са полни — сиви камъци. Над тях се виждат осли. Върхуците в бистър. Слънчесто — далечно и тихо.

От джукнянето в манастирската двор, където продават бровници от кехлибар, сedefени кръстчета и метални икони, ти кулих едно черное кръстче с прозорче. Сложих го върху ковчеза на свети Иован до стон там една ноц. Като се върна, ще ти го дам.

Стокман ти риката.

Твой грител: Матейчо

Из кн. „Божият рай“

А. КАРАЛЧИВЕР

Срещи простицакме, драги Петрчо, в Рилския манастир, който е наречен "Светилиник" на Великата Рилска пустиня. Пътувамо по теологичната. Манастирски е наречен Рилска пещера, която проплампа до манастира. Когато изкопичоме от вагона и последнамо огромните върхове на Рила планина и манастира — всички аномале и плеснахом с рече от учудване. Тук чеден Божот до е ограден с висока каменна стена, наддълена от малки прозорчета. Прилича на средновековна крепост. Слънчесто беше залязло. Ние влязохме в двора. Изведнъж пред нас се похвила една прозорчат черквичка с пет отпачи кубета, една стара, отпачица от ковчезе кюва и многобройните камъни — 300 на брой, които окръжават двора, наредени на четри и пет каята. Вечерямо, разходихме се покрай шумивата река, която се стуча буйно надолу като пролетен порой, и се приближаваме до сян. Стахме като окълнати. Тая сутрин ме събури килепото. Станак, излязох на балкона и погледнах надолу. Един монах келепа и зове килепите и Божията келепа на молбата. Дълбока утринна тишина се беше спуснала над двора. Ябълката, разпалена кюва над гроба на народния будител Неофит Рилски, пращи от плод. Слънчесто мие със светлината оловните кубета и облива със апато медната черковен покрив. Манастирската черква се нарича "Света Богородица". Татко ми разказа всичко и за черквата, и за свети Иован, и за кюлата. Плавата мие е пълна със знания. Черквата е ариятката преди Освобождението. Изградена е от

